

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 17269-07 פרנסיס שוקחה ובניו 2001 בע"מ נ' פסח נוביצקי בע"מ

בפני כב' השופט אמיר טובי

פרנסיס שוקחה ובניו 2001 בע"מ

התובעת

נגד

פסח נוביצקי בע"מ

הנתבעת

פסק דין

עובדות ונתוני רקע

1. ביום 31.12.2002 נחתם הסכם בין הצדדים לתיק דנא, לפיו השכירה הנתבעת לתובעת מבנה קשתות הממוקם בעיר התחתית בחיפה (להלן: "המושכר") וזאת למשך 5 שנים, החל מיום 1.1.2003 וכלה ביום 31.12.2007 (להלן: "ההסכם").

בסעיף 2.2 להסכם התחייבה הנתבעת שלא למכור את המושכר משך כל תקופת השכירות, לפני שהציעה אותו לתובעת, וזאת לפי הצעת המחיר הגבוהה שתקבל, בניכוי סכום ההשקעה לפי הקבוע בסעיף 8.2 להסכם.

סעיף 8.2 הנ"ל קובע כי היה והתובעת תפונה מהמושכר ביוזמת הנתבעת ועל ידה, טרם תום תקופת השכירות, תחוייב הנתבעת להשיב לתובעת את השקעותיה במושכר, בסך 120,000 ₪. עוד נקבע כי בגין כל חודש שכירות ו/או חלק ממנו, יקוזזו סך 2,000 ₪ מסכום הפיצוי הנ"ל, כך שבתום תקופת השכירות לא יגיע לתובעת כל פיצוי.

2. לטענת התובעת, בטרם כריתת ההסכם, היה ידוע לצדדים כי על מנת להכשיר את המושכר נדרשת השקעה משמעותית הכוללת תשתיות חשמל, ריצוף, העלאת מפלס הקרקע במושכר עד לגובה מפלס הכביש, בניית קירות גבס פנימיים וכיו"ב, בעלות כוללת שהסתכמה בסך של כ-300,000 ₪. התובעת טענה כי נאותה להשקיע במקום רק לאחר שניתנה לה זכות קדימה לרכישת המושכר בהתאם לסעיף 2.3 להסכם.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 17269-07 פרנסיס שוקחה ובניו 2001 בע"מ נ' פסח נוביצקי בע"מ

- 1 במהלך תקופת השכירות, נודע לתובעת דבר קיומו של פסק דין שניתן ע"י בית המשפט
2 המחוזי בחיפה עוד בשנת 1983 ולפיו, זכויות הבעלות לגבי המושכר כלל אינן של התובעת
3 אלא שייכות לחברת צים בע"מ (להלן: "צים").
4
5 הנתבעת טענה לעניין זה כי הופתעה מקיומו של פסק הדין, על אף שזה ניתן בהסכמת יורשי
6 מנהלה המנוח פסח נוביצקי ז"ל. לדבריה, לאחר שמנהל הנתבעת הלך לעולמו, החליטה זו
7 מסיבה בלתי ברורה, לוותר על זכויותיה בנכס. על אף פסק הדין, החזיקה הנתבעת בנכס
8 ברציפות מאז שנת 1948 ללא עוהרין מבלי שמאן דהו דרש בעלות או זכויות לגביו.
9
10 4. לאחר שנודע לה אודות פסק הדין, דאגה הנתבעת להגיע להסדר עם צים, אשר מצא את
11 ביטויו בהסכם שנכרת בין הצדדים ביום 22.6.2006. לפי אותו הסכם, כנגד מסירת החזקה
12 בנכס לידי צים, תשלם זו לנתבעת פיצוי בשיעור 40% משווי הנכס כפי שייאמד ע"י שמאי
13 מוסכם שנתמנה לצורך כך, ואשר נדרש להעריך את הנכס כפנוי במצבו כיום.
14
15 5. להשלמת התמונה יצוין, כי עובר להגשת התביעה בתיק זה, הגישה הנתבעת תביעה כספית
16 כנגד התובעת בבית משפט השלום בחיפה (ת.א. 22450/04) וזאת בגין תשלום דמי שכירות
17 המתחייבים על פי ההסכם, אותם נמנעה התובעת מלשלם. במסגרת אותם הליכים, הגישה
18 התובעת טען ביניים וביקשה כי בית המשפט יורה למי עליה לשלם את דמי השכירות -
19 לנתבעת או שמא לצים. בהמשך לכך נקבע, כי על התובעת להפקיד, כהסדר ביניים, את דמי
20 השכירות בקופת בית המשפט. בסופו של דבר הגיעו הצדדים לידי הסכם פשרה בתיק עיקרי,
21 על פיו נמחקה תביעת הנתבעת.
22
23 6. עוד יוער להשלמת התמונה, כי ביום 30.12.2007 נחתם הסכם בין חליפי התובעת לבין צים,
24 לפיו המשיכה התובעת, באמצעות חליפיה, לשכור את המושכר לתקופה נוספת החל מיום
25 1.1.2008, קרי, מיד בתום תקופת ההסכם שנחתם בזמנו עם הנתבעת. מנהל התובעת מסר
26 במהלך עדותו (8.2.2010), כי התובעת באמצעות חליפיה, ממשיכה להחזיק במושכר על פי
27 הסכמי שכירות המתחדשים מדי פעם, עד היום.
28
29 טענות הצדדים
30
31 7. לטענת התובעת, נהגה עמה הנתבעת בחוסר תום לב בניהול המו"מ לקראת כריתתו של
32 ההסכם, משלא גילתה לה את מעמדה הקנייני והמשפטי האמיתי לגבי המושכר, והציגה
33 בפניה מצג כאילו היא הבעלים הבלעדיים שלו וכמי שמוסמכת להשכירו לאחרים. עוד טענה
34 התובעת, כי הנתבעת הפרה את הוראות סעיף 2.2 להסכם, בכך שהעבירה את זכויותיה בנכס
35 לצים מבלי שהציעה אותן תחילה לתובעת, כמתחייב על פי סעיף זה.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 17269-07 פרניסיס שוקחה ובניו 2001 בע"מ נ' פסח נוביצקי בע"מ

- 1
2 לדברי התובעת, הסכמתה להשקיע במושכר סך של כ-300,000 ₪ התבססה על הבטחה
3 שניתנה לה מעם הנתבעת להעביר לה את הזכויות במושכר בטרם סיום תקופת השכירות.
4 אילו ידעה אודות מעמדה האמיתי של הנתבעת בנכס, כי אז לא הייתה מתקשרת עמה בהסכם
5 לא כל שכן, לא הייתה משקיעה במושכר מאות אלפי שקלים לצורך הכשרתו.
6
7 8. עוד טענה התובעת כי על פי הסכם השכירות החדש שנחתם עם צים, הועמדו דמי השכירות
8 החדשיים על סך 600 דולר, קרי, תוספת בסך 288 דולר לכל חודש לעומת דמי השכירות
9 ששולמו בהתאם להסכם עם הנתבעת. לפיכך, התוספת שנדרשה התובעת לשלם לכל תקופת
10 ההסכם עם צים (24 חודשים), הינה סך 6,912 דולר ארה"ב, אותם עתרה לקבל מידי הנתבעת.
11
12 כמו כן, עתרה התובעת לחייב את הנתבעת בתשלום הפיצוי המוסכם, בהתאם לסעיף 8.3
13 להסכם, בסך 5,000 דולר ארה"ב.
14
15 סך הכל הועמדה התביעה לצרכי אגרה על סכום של 379,000 ₪.
16
17 9. הנתבעת מצדה טענה כי החזיקה במושכר מאז שנת 1948 ומעולם לא התיימרה להציג בפני
18 התובעת מצג לפיו הינה הבעלים של הנכס. מכאן, שהשכירות הינה חוקית מאחר ובמועד
19 חתימת ההסכם הייתה הנתבעת המחזיקה בפועל של הנכס בידעת בעליו. לא בכדי אפשרה
20 צים להסכם להמשיך ולהתקיים והתירה לנתבעת להיכנס בנעליה לצורכי קביעת דמי
21 השכירות, גם לאחר הגשת טען הביניים. לדברי הנתבעת, היא נהגה בשקיפות מלאה עם
22 התובעת ואף הודיעה לה אודות החליכים המתנהלים בינה לבין מסדר הכרמליתים, כמפורט
23 בסעיף 2.3 להסכם.
24
25 10. לטענת הנתבעת, המושכר לא נמכר על ידה לצים. ההסכם שנכרת בינה לבין צים, מבטא את
26 קבלת פסק הדין שניתן עוד בשנת 1983 בבית המשפט המחוזי בחיפה, על פיו צים הינה
27 הבעלים של המושכר. הנתבעת וצים ניהלו אמנם מו"מ והנתבעת אף קיבלה פיצוי כלשהו
28 בעבור פינוי המושכר, אולם לא מדובר במכירת זכויות, שהרי אלה שייכות לצים בהתאם
29 לפסק הדין הנ"ל.
30
31 11. הנתבעת הוסיפה כי הסכומים להם טוענת התובעת, משוללי כל יסוד ואחיזה במציאות. אף
32 על פי ההסכם עצמו סוכם על השקעה בסדר גודל של 120,000 ₪ בלבד. ככל שהשקיעה
33 התובעת סכומים מעבר לכך, הרי שעשתה כן על דעת עצמה בלבד. בנוסף, טענתה של התובעת
34 כאילו נאותה להשקיע במושכר רק לאחר שהובטחה לך זכות קדימה, מופרכת מעצם העובדה
35 שהשיפוצים במקום החלו על ידה כשישה חודשים עובר לחתימת ההסכם השכירות באופן

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 17269-07 פרנסיס שוקחה ובניו 2001 בע"מ נ' פסח נוביצקי בע"מ

1 פורמאלי, שכן הנתבעת הסכימה בזמנו כי התובעת תבצע את השיפוצים במקום עוד לפני
2 חתימת ההסכם.
3

דיון

4
5
6 12. אין יסוד לטענת התובעת, לפיה הפרה הנתבעת את הוראות סעיף 2.3 להסכם השכירות, שעה
7 שמכרה את זכויותיה לצים. בהתאם לפסק הדין שניתן על ידי בית המשפט המחוזי בחיפה
8 עוד בשנת 1983, זכויות הבעלות לגבי המושכר שייכות לצים. משמע, שגם אם רצתה הנתבעת
9 למכור זכויות כלשהן לגבי המושכר, לאחר חתימת ההסכם עם התובעת, לא היה הדבר
10 אפשרי כיוון שלה עצמה לא היו זכויות בעלות.
11

12 בנוסף, ההסכם שנחתם בין הנתבעת לבין צים ביום 22.6.2006 עניינו החזרת החזקה במושכר
13 לידי צים וסילוק ידה של הנתבעת הימנו. סעיף 3 להסכם הנ"ל מדבר מפורשות על פיצוי
14 המשולם לנתבעת תמורת פינוי הנכס על ידה והחזרתו לחזקת צים. הנתבעת לא מכרה ולא
15 התיימרה למכור, במסגרת אותו הסכם, זכויות בעלות לצים הן משום שצים ממילא היתה
16 הבעלים בהתאם לפסק דינו של בית המשפט המחוזי, והן משום שלנתבעת לא היו כל זכויות
17 בעלות אותן יכלה להעביר לאחר.
18

19 13. די בכך על מנת לקבוע כי הנתבעת לא הפרה את התחייבותה המעוגנת בסעיף 2.3 להסכם
20 השכירות, שלא למכור את המושכר במהלך תקופת השכירות, מבלי שהציעה אותו תחילה
21 לתובעת.
22

23 יחד עם זאת, אין בכך כדי לחובל למסקנה כי הנתבעת נהגה כשורה וכי לא דבק בהתנהלותה
24 כל רבב.
25

26 14. עיון בהסכם השכירות מלמד כי הנתבעת הציגה עצמה, גם אם במשתמע, כבעלים של
27 המושכר. הדבר נלמד בעיקר מהוראותיו של סעיף 2.3 הנ"ל, בו התחייבה הנתבעת שלא למכור
28 את המושכר לפני שהציעה אותו לתובעת. אדם אינו מוכר את מה שלא שייך לו. אם התחייבה
29 הנתבעת שלא למכור את המושכר, כאילו הצהירה כי היא בעליו, גם אם הדברים לא נאמרו
30 במפורש. בכך, הציגה בפני התובעת מצג שווא ונטלה על עצמה התחייבות שלא היה בידה
31 לקיים.
32

33 15. בתצהירו (נ/6), ציין מנהל הנתבעת מר נח נוביצקי, כי הנתבעת מחזיקה בנכס מאז שנת 1948
34 ומעולם לא נטען בפניה על ידי מאן דהו, כי אינה הבעלים של הנכס. מעדותו עולה, כי דודו,
35 פסח נוביצקי ז"ל, ניהל בזמנו את החברה והוריש את מניותיו לאחיו, אביו של נח נוביצקי,

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 17269-07 פרנסיס שוקחה ובניו 2001 בע"מ נ' פסח נוביצקי בע"מ

- 1 וזה חורש בתורו את זכויותיו לבנו. העד נוביצקי סיפר עוד, כי לא ידע אודות קיומו של פסק
2 הדין שניתן בזמנו על ידי בית המשפט המחוזי בחיפה ולפיו, הזכויות בנכס שייכות לצים.
3 לדבריו, לאחר שדודו נפטר, ויתרה החברה על זכויותיה בנכס, וכך אף נרשם בפסק הדין,
4 וזאת מסיבות שאינן ידועות לו. בכל מקרה, דבר קיומו של פסק הדין נודע לו רק לאחר
5 שמנהל התובעת הביא אותו לידיעתו וטען, כי אינו יודע למי עליו לשלם את דמי השכירות.
6 לטענת נוביצקי, בזמנו שכנו משרדי הנתבעת במושכר ואולם, המשרדים עברו לפני שנים רבות
7 לאזור הצ'יק פוסט, ומאז מושכר המקום על ידי הנתבעת, מבלי שאיש העלה התנגדות או
8 השגה כלשהי בקשר לכך. עוד הוסיף נוביצקי, כי מיד משנודע לו אודות פסק הדין, הוא יצר
9 קשר עם צים ושני הצדדים הסדירו את היחסים ביניהם והגיעו לכלל הסכם, על פיו התחייבה
10 צים לשלם לנתבעת סכום כסף תמורת החזרת החזקה במושכר לידיה.
11
12 עדותו של נוביצקי עשתה עלי רושם חיובי ומהימן ושוכנעתי, כי הנתבעת לא פעלה במזיד
13 ובחוסר תום לב בכוונה להטעות את התובעת, שעה שהציגה עצמה כבעלים של המושכר.
14 מכאן, שלא מצאתי יסוד לקבוע כי הנתבעת ניהלה את המו"מ לקראת כריתתו של הסכם
15 השכירות בחוסר תום לב, ובניגוד להוראות סעיף 12 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973.
16
17 16. אלא שבכך לא נסתם הגולל שכן הנתבעת הציגה בפני התובעת מצג שווא, גם אם לא במזיד
18 ואותו מצג הביא להטעייתה של התובעת. ההטעיה מתבטאת בכך, שהוצג מצג בפני התובעת
19 כאילו הנתבעת הינה הבעלים של המושכר, וכאילו עומדת לה זכות סירוב ראשונים, היה
20 והמושכר יעמוד למכירה, ולא היא. העובדה שהנתבעת פעלה שלא מתוך כוונות זדון, אין בה
21 כדי לעמעם את הקביעה כי הטעתה את התובעת. עמדה על כך פרופ' שלו בספרה דיני חוזים
22 (מהדורה שנייה), דין הוצאה לאור, עמ' 225 בציננה:
23
24 "כל טעות מוסבת מהווה הטעיה, בלי צורך להתחקות אחר מצב דעתו
25 של המטעה : האם התכוון להטעות או שמא נהג בפזיזות או ברשלנות.
26 ההטעיה נוצרת כאשר קיים פער בין הדברים הנאמרים (או המוסתרים)
27 לבין המציאות. . . בהיות המונחים "הטעיה" ו "אי גילוי" מונחים
28 ניטרליים אובייקטיביים, אין הם קובעים או תובעים מצב דעת מיוחד
29 כתנאי להיווצרותם. יכול אדם להיחשב כמטעה, לא רק אם הוא מטעה,
30 או לא מגלה במתכוון, אלא גם אם הוא מטעה או לא מגלה ברשלנות,
31 ואפילו מתוך תום לב".
32
33 17. התרופה הראשית של מי שהוטעה במו"מ והתקשר בחוזה עקב הטעיה, הינה ביטול החוזה.
34 הוא הדין לגבי מי שהתקשר בחוזה עקב טעות, וניתן להניח שלולא הטעות לא היה מתקשר
35 באותו חוזה (סעיפים 14 ו-15 לחוק החוזים). במקרה של ביטול החוזה עקב הטעיה, תרופתו

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 17269-07 פרניסיס שוקחה ובניו 2001 בע"מ נ' פסח נוביצקי בע"מ

של הנפגע הינה בחשבת התמורה שהעביר על פי החוזה, חזרה לידיו. סעיף 9 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), תשל"א-1970, מורה כי משבוטל חוזה, חייב המפר להשיב לנפגע מה שקיבל על פי החוזה או לשלם לו את שווי של מה שקיבל, אם ההשבה הייתה בלתי אפשרית או בלתי סבירה או שהנפגע בחר בכך.

אילו בחרה התובעת בדרך זו, אפשר ויכולה הייתה להעלות טענותיה לעניין הנזקים שגרמו לה כתוצאה מהשקעתה במושכר, טענה זו הייתה כמובן כרוכה בכך שתודיע על ביטול ההסכם ותפנה את המושכר תוך זמן סביר מעת גילוי החטעה. במקרה זה הייתה קמה לה הזכות לתבוע חזרה את השקעתה במקום. סעיף 2 לחוק החוזים (חלק כללי), מורה כי ביטול החוזה יהיה בהודעת המתקשר לצד השני תוך זמן סביר לאחר שנודע לו על עילת הביטול. התובעת לא נהגה בדרך זו ולא ראתה, משיקוליה, להודיע על ביטול ההסכם, ומשכך אינה זכאית להשבה כלשהי.

18. האם זכאית התובעת לפיצוי בגין הפרת הסכם השכירות?

למעשה, על אף מצג השווא שהוצג בפני התובעת, ספק אם הפרה הנתבעת את הסכם השכירות. אין חולק כי התובעת המשיכה להחזיק במושכר למשך כל תקופת השכירות, על פי ההסכם שנחתם עם הנתבעת. לא זו בלבד, אלא שגם בתום תקופת השכירות על פי אותו הסכם, חתמה התובעת על הסכם עם חברת ציס, מכוחו המשיכה להחזיק במושכר ולמעשה ממשיכה בכך עד עצם היום.

ניתן לטעון כי הפרת ההסכם מתבטאת בכך שהנתבעת התחייבה ליתן לתובעת את האופציה לרכוש את המושכר, היה וזה יעמוד למכירה, על אף שלא הייתה רשאית להתחייבות מעין זו, בהעדר זכויות בעלות לגבי הנכס. אלא שלדעתי גם אם ייקבע כי בכך הפרה הנתבעת את ההסכם, בפועל לא נגרם לתובעת כל נזק. אגמק מסקנתי זו בתמצית.

19. סעיף 8.2 להסכם השכירות עוסק באפשרות של פינוי המושכר ביוזמת המשכיר ועל ידו (הנתבעת) טרם תום תקופת השכירות. הנתבעת התחייבה כי במקרה זה תשיב לשוכר (התובעת) את השקעותיו במושכר (120,000 ₪) באופן שבגין כל חודש שכירות ו/או חלק ממנו, יקוזזו סך של 2,000 ₪ מגובה הפיצוי. משמע, שבתום תקופת השכירות (60 חודשים) לא יגיע לתובעת כל פיצוי בגין השקעתה.

הואיל ואין חולקין כי הנתבעת עמדה בהתחייבויותיה להשכיר את המושכר לתובעת לאורך כל תקופת השכירות, יוצא שלתובעת לא נגרם כל נזק והיא השיבה את השקעתה. על אף חוות הדעת שהציגה התובעת (ת/1) ולפיה השקיעה במקום סכום של כ-530,000 ₪, הרי שלא

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 17269-07 פרניסיס שוקחה ובניו 2001 בע"מ נ' פסח נוביצקי בע"מ

1 הוצגה כל חשבוניות או קבלות שיש בהן לתמוך באומדן זה. הערכת ההשקעה שנעשתה על ידי
2 השמאי מטעם התובעת, לא זו בלבד שאינה עולה בקנה אחד עם האמור בחוזה השכירות,
3 אלא שהיא נסמכת בעיקרה על עובדות ומצגים אותן הציגה התובעת בפני אותו שמאי.
4 משנאמד בגדר הסכם השכירות היקף ההשקעה שהשקיעה התובעת במושכר בסך של 120,000
5 ש"ח, אין עוד מקום לשמוע טענותיה כי השקיעה במקום סכום גבוה בהרבה. ככל שעשתה כן,
6 עשתה זאת על דעת עצמה ולצרכיה העסקיים שלה.

7
8 הואיל ואין חולק כי התובעת החזיקה במושכר לאורך כל תקופת השכירות, משך 60 חודשים,
9 ואף למעלה מכך, הרי שלא נגרם לה כל נזק כתוצאה מאותה השקעה במקום. על פי התחשיב
10 שהיא עצמה הסכימה לו, כפי שהוא מוצא ביטוי בסעיף 8.2 להסכם, השיבה התובעת לעצמה
11 את השקעתה בתום חמשת שנות השכירות. די בכך על מנת לקבוע כי לא נגרם לה כל נזק.

12
13 20. סעיף 8.3 להסכם השכירות מורה כי צד המפר הפרה יסודית אחד מהוראותיו, יחוייב לשלם
14 לצד האחר, פיצוי בסך 5,000 דולר ארה"ב. על מנת שהפרה תחשב כהפרה יסודית, היא חייבת
15 להיות כזו שאילו ראה אותה הנפגע וראה תוצאותיה, הוא לא היה מתקשר מלכתחילה
16 בחוזה. קשה לומר כי אלה הם פני הדברים בענייננו, בכל הנוגע להפרת ההסכם בידי התובעת,
17 אם בכלל. כפי שנאמר לעיל, סעיף 8.2 להסכם השכירות מביא בחשבון אפשרות פינוי המושכר
18 בטרם הסתיימה תקופת השכירות וקובע מנגנון לפיצוי התובעת, בגין השקעתה במקום.
19 התובעת הסכימה לכך. מכאן, שאין יסוד לקבוע כי אילו לא הועמדה לה זכות סירוב ראשונית
20 במקרה והמושכר יועמד למכירה, לא הייתה התובעת מתקשרת כלל בהסכם.

21
22 משלא מדובר בהפרה יסודית, אין התובעת זכאית לפיצוי המוסכם שיוחד על פי ההסכם
23 להפרה מעין זו.

24
25 21. התובעת טענה עוד כי נזקה התבטאו בכך שעל פי הסכם השכירות החדש, אותו חתמה עם
26 צים, היא נדרשה לשלם דמי שכירות גבוהים מאלו ששילמה על פי ההסכם הקודם ואף
27 נתבקשה להפקיד ערבות בנקאית. דא עקא, שאותו הסכם נחתם לאחר תום תקופת השכירות
28 על פי הסכם השכירות עם התובעת. לתובעת לא ניתנה כל אופציה או זכות להמשיך ולשכור
29 את המקום באותם תנאים ובאותם דמי שכירות. גם אם הייתה ממשיכה לשכור את המקום
30 מידי התובעת, לא הייתה לה כל בטוחה שדמי השכירות יוותרו על מכונם. משתמה תקופת
31 השכירות, רשאי היה כל צד לנהוג כפי הבנתו, ובגדר כך רשאי היה הבעלים להעלות את דמי
32 השכירות. לתובעת עמדה הברירה להמשיך ולשכור את המקום בתנאים החדשים או
33 לחילופין, למצוא לעצמה מקום אחר ולפנות את המושכר.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 17269-07 פרנסיס שוקחה ובניו 2001 בע"מ נ' פסח נוביצקי בע"מ

22. סיכומי של דבר, משלא נגרם לתובעת כל נזק, אין היא זכאית לכל פיצוי. משכך, דין התביעה להדחות.

בנסיבות העניין, ולאור העובדה שבסופו של יום הציגה התובעת בפני התובעת מצג מטעה, גם אם שלא מתוך כוונת זדון, לא ראיתי לעשות צו להוצאות.

לפיכך, אני דוחה את התביעה ומורה כי כל צד יישא בהוצאותיו ובשכר טרחת פרקליטו.

ניתן היום, י"ח אייר תשע"א, 22 מאי 2011, בהעדר הצדדים.

בית משפט השלום - חיפה
אני מאשר
שהעתק זה נכון ומתאים למקור
25-05-2011
טלמעיט, מזכיר בית משפט (5)

